

μὴ νὰ σταματήσῃ· τότε κράζομεν τοῦ Μαρκεσίου, ὁδόν. Τὸ σκότος ἦτο παχύτατον καθ' ἣν στιγμήν ἡ ἄμαξα ἀφίχθη εἰς τὸ δάσος.

Κρίνατε νῦν περὶ τῶν συγκινήσεων τῆς καρδίας τῆς 'Ραχὴλ, ὅτε ἤκουσε τὸν κρότον τῶν τροχῶν καὶ τοὺς βηματισμοὺς τῶν ἵππων· διε βροχηδὸν ὁ κρότος οὗτος ἐπληθύνετο· διε πρὸ πάντων ὁ ἡνίοχος ἐξέφερε κραυγὴν ὀργῇ· καὶ φόβου, ἀναγκασθεὶς νὰ σταματήσῃ ἐνώπιον τοῦ ἀπροσδόκητου διαφράγματος.

— Καλὴ σκέψις, καλὴ σκέψις. Εὐτυχὴς ἐγώ! ἀνέκραξε περιχαρὴς ἡ νεάνις.

— Ἐγὼ ἔτοιμον τὸν ἀπαιτούμενον ἵππον, εἶπεν εἰς τῶν δύο ἀνθρώπων, ἵππον ἀνάκματον, δυνάμενον νὰ τρέξῃ δύο ὥρας ἀνευστί. Σᾶς τὸν δίδω, διότι ἡνίκα πορρεῖ τις νὰ καλέσῃ πώλησιν μετ' συμφωνίαν τὸν ἐπιβόληθ' δι' ἐμέ· σᾶς τὸν δίδω διὰ τὸ εὐτελὲς τοῦν τῶν 50 λουδοβικίων.

Ὁ Ἰουδαῖος ἀνετακίρηνεν ὑπὸ ὀργῆς.

— Θέλετε λοιπὸν νὰ με καταστρέψῃτε μέχρι τελευτῆς λεπτοῦ, ὑπετραυλίταν εὖτος.

— Παραδεχομαι ὅλας τὰς προτάσεις σας ἀδυστάτως, εἶπεν ἡ 'Ραχὴλ. Ἐκπληρώσατε τὰς υποχρεώσεις σας μετ' αὐτὴν γενναιοῦτητα καὶ ἀκριβείαν μετ' ἐκκληρῶν ἐγὼ τὰς ἰδικάς μου.

— Θέλομεν τὰς ἐκπληρώσῃ· ἔτο βεβαία. μικρὰν Κυρίῳ, ὅστις πληρώνει καλὰ πρέπει καὶ νὰ ὑπομῇται καλὰ.

Ἐλθετε νὰ προετοιμάσωμεν τὴν ἐνεδραν.

Οἱ ὑπηρεταὶ ἐθεώρησαν αὐτὴν μετ' ἐκπλήξεως.

— Τι! θέλεις νὰ λάβῃς μέρος εἰς τοὺς κινδύνους τῆς ὁδοῦ; Ἡξεύρεις ὅτι θὰ σέ κρεμάσουν ἂν ὑποπέσουν ὅτι ἔλαβες μέρος εἰς αὐτὸ τὸ παιγνιδάκι. Παῖδας λοιπὸν μετ' τὴν ζωὴν σου;

Τὴν ζωὴν μου; Ἀδιάφορον! Ἐδίστασεν ἐκεῖνος νὰ ἀλλάξῃ τὴν ἰδέαν του δι' ἐμέ, κόρην δυστυχῇ καὶ ἄσητον! Πρέπει ἐγὼ νὰ φοβηθῶ τοὺς κινδύνους, ἐγὼ ἡ αἰτία τῆς συμφορᾶς του! Ὁ! Ὁχι, μακρὰν αὐτοῦ τοιαύτης ἀνανδρίας, τοιοῦτον αἶσχος!

— Ἐπειδὴ ἔχει οὕτως τὸ πρᾶγμα, ἵππευσεν καὶ ἐλθεῖν εἰς μέας.

Ἡ νεάνις, ἡ ἄλλοτε τόσον δειλὴ καὶ συνισταμένη, ἐδίστασε νὰ ἵππευσῃ ἵππον θυμὸς δὴ καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ ἐνυτὴν εἰς δύο κακουργούς. ὧν ἡ θεὰ μόνον πρὸς αὐτὰς ὥρας ἤθελε τῇ ἐμπνεύσει τρέμον.

— Ὑπάγε εἰς Κάνν, πάτερ μου, ἐάν αὐριοι τὸ ἐπὶ τῆς ἀκούσης· τι περὶ τῆς θετῆς σου θυγατρὸς, δεῖ τὸν Θεοῦ ὑπὲρ αὐτῆς· διότι ἡ τύχη τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ θέλει ἐξαρτᾶσθαι πλέον· ἡ 'Ραχὴλ θέλει εἰσθαι ἐν τῇ δεσμώτει.

— Ἄν θέλω σ' ἐγκαταλείψει οὕτε στιγμήν, ἀντίειπεν ὁ ἄνθρωπος. Τί μ' ὠρελεῖ ἡ ζωὴ ἄνευ σοῦ. Τὴν ἡμέραν ἣν ἀποθάνῃς σὺ, θέλω ν' ἀποθάνω καὶ ἐγώ. Εὐμενέως.

— Καλὲ ἄνθρωπε, εἶπεν εἰς τῶν δύο συνεργῶν, πῶς διὰ τῆς χειρὸς τὸν ἔμπορον, αὐτὸς ὁ λόγος καὶ ἀπαλλάξει τοῦ βάρους 25 λουδοβικίων. Ἀγαπῶ τοὺς γενναίους, καὶ ἂν καὶ εἶμαι στρατιωτικὸς, ἀγαπῶ ὅμως ἐν τῇ καρδίᾳ μου παλμὸς τις διὰ τὰς ἀνδραγαθίας, ἵππευσεν, καὶ ἐμπρός.

Τὴν ἐπείραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἅμα τῇ νυκτὶ, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἤθελον διαβῆναι οἱ δυστυχεῖς ἵπποι καὶ τὸ κιβώτιόν του ῥιφθῆναι εἰς τὰ βάραθρα χάριν ἐπισπένσεως· ἀλλὰ μετὰ ὕψους γλυκίως καὶ προσηνούς, ὡς συνήθως ἔπραττεν ὁσάκις ἐβλεπε τὴν θυγατέρα

ὁδόν. Τὸ σκότος ἦτο παχύτατον καθ' ἣν στιγμήν ἡ ἄμαξα ἀφίχθη εἰς τὸ δάσος.

Κρίνατε νῦν περὶ τῶν συγκινήσεων τῆς καρδίας τῆς 'Ραχὴλ, ὅτε ἤκουσε τὸν κρότον τῶν τροχῶν καὶ τοὺς βηματισμοὺς τῶν ἵππων· διε βροχηδὸν ὁ κρότος οὗτος ἐπληθύνετο· διε πρὸ πάντων ὁ ἡνίοχος ἐξέφερε κραυγὴν ὀργῇ· καὶ φόβου, ἀναγκασθεὶς νὰ σταματήσῃ ἐνώπιον τοῦ ἀπροσδόκητου διαφράγματος.

Ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ταραχῆς ἡ τὸ συμβάν τοῦτο ἐπροξέννησε, εἰς τῶν δύο ἀνθρώπων, ἐξελθὼν τῆς ἐνέδρας ὥρμησε πρὸς τὴν ὁδόν, ἤρριξε τὴν θυρίδα τῆς ἁμάξης καὶ ὑπετραυλίτισεν.

— Κύριε Μαρκεσίε, ἵππος θυμοειδὴς καὶ ταχύπους σᾶς περιμένει ἐδῶ πλησίον. Δραπέτευσάτε.

— Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ ἀξιώματινος γενοῦναι τῇ φωνῇ, οὐροδῆποτε καὶ ἂν αἴθε, μὴ ἐκτίθισθε ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς κινδύνους ἀνωφελείς. Εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐνέπνευστα εἰς ὑμᾶς ἀπορίωσιν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ νὰ ὠφελθῶ ἐξ αὐτῆς. Ὁ κύριος ἐπιτετραμμένος οὐδὲν ἄλλο μέτρον ἐξελέξατο πρὸς ἀσφάλειαν κατὰ τῆς φυγῆς μου ἢ τὸν λόγον μου, εἶμαι λοιπὸν δεσμώτης ἀπὸ ὑπόσχεσιν. Ἐν τοσούτῳ, ἂν καὶ ἀποβαίνει ἀνωφελὲς δι' ἐμέ τὸ εὐγενὲς σας τοῦτο τόλμημα, πιστεύω ὅμως ὅτι ἡ καρδία μου μέχρις ἐσχάτου παλμοῦ θέλει διατηρῆται βαθεῖαν τὴν εὐγνωμοσύνην.

Οἱ δύο ἄνθρωποι ἐγένοντο ἄφαντοι ἅμα ταῖς πρώταις λέξεσι τοῦ Μαρκεσίρου· μόνῃ δὲ ἡ 'Ραχὴλ ἤκουσε μέχρι τέλους τὸν λόγον· διότι ὁ τρόμος τοῦ Ἠλίας ἦτο τηλικούτος, ὥστε διετέλει σχεδὸν ἀνίσθητος.

Ὁ Κ. τοῦ Σενανκούρ ἐδοθήκει τὸν ἐπιτετραμμένον καὶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ ν' ἀνασηκώσωσιν ἐκείθεν τὸ φράκτον τὴν ὁδὸν δένδρον, καὶ τοιουτοτρόπως μετὰ 5 ἢ 6 λεπτὰ τῆς ὥρας, ἡ ἄμαξα ἐπανελάβε τὴν πορείαν τῆς.

Ἡ 'Ραχὴλ ἤκουσε τὸν θλιβερὸν ἐκεῖνον κρότον τῆς δδευούσης ἁμάξης, εἶτα ἐπιληρθεῖσα τοῦ βραχίονος τοῦ Ἰουδαίου—Θεὸς Εἰς Παρισίους, πάτερ μου· ἡ θὰ τὸν σώσω ἢ θ' ἀποθάνω.

Ὁ δυστυχὴς Ἰσραηλῆτις βαθέως στενάξας ὑπήκουσε· διότι στεναγμὸν μόνον ἀντέταττεν εἰς τὰς θελήσεις τῆς νεάνιδος.

Ἀπὸ τῆς Κάνν μέχρι Παρισίων εἰσι 50 λεῦγαι. Ἡ 'Ραχὴλ μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς διήνυσαν αὐτὰς εἰς τρεῖς ἡμέρας. Τοιαύτη ὁδοπορία τὴν σήμερον ἤθελε φανῇ βραδύτητος ἀπαράδειγματός. ἀλλ' ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΑ', καθ' ἣν ἐποχὴν ἔλαβον χώραν τὰ συμβεβηκότα ταῦτα, ἡ ὁδοπορία ἦτο πάντῃ διάφορος. Ἐπειδὴ τὰ ταχυδρομεῖα καὶ οἱ σταθμοὶ οὐτῶν οὐδὲν ἦσαν τακτικά, μετεχειρίζετο ἕκαστος ἵππος ἵππους πρὸς ἐκπεραίωσιν τῆς ἐπιχειρηθείσης ὁδοπορίας Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτο, ἐκὼν ἄκων, νὰ διέλθῃ τις τὴν νύκτα ἐν τῷ ξενοδοχεῖῳ, ὅπως παράσχη εἰς τοὺς ἵππους τοῦ τῆς ἀπαιτουμένην ἀνάπαυσιν.

Ἐάν ὁ γέρον Ἠλίας ἤκουε τὴν ζέσιν τῆς 'Ραχὴλ, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἤθελον διαβῆναι οἱ δυστυχεῖς ἵπποι καὶ τὸ κιβώτιόν του ῥιφθῆναι εἰς τὰ βάραθρα χάριν ἐπισπένσεως· ἀλλὰ μετὰ ὕψους γλυκίως καὶ προσηνούς, ὡς συνήθως ἔπραττεν ὁσάκις ἐβλεπε τὴν θυγατέρα